

մաքուր ու սպիտակ երեսին վրայ ապա-
կանելու նշաններն սկսան տեսնուիլ.
կապոյտ բիծ մը գեղեցիկ ձակատը նոե-
մացուցեր էր :

Ի՞ն ատեն հառաջանքներն ու ողբերը
սկսան սաստկանալ, և Կատիրա տնէն
դուրս ելաւ, որ յուղարկաւորութեան
պաշտօնեից իմաց տայ : Խակ Ի՞նաստա-
սիա, որպէս զի մարմինը հողուն աւան-
դելու աղէտալի վայրկեանը ուշացընէ,
հոտաւէտ խոտերով անկողինը ծած-
կեց, և վրան խնկաւէտ անուշահոտ եղ-
ցողեց, որուն հոտը ամեն դի տարածուե-
ցաւ, ու մեռելին չորս կողմը թանձրա-
ցած օդը ցրուեց . վերջը ճրագներուն
աղօտ լսուր ու եռոտանւոյն կրակը ար-
ծարծեց, որուն մէջ խունկը կը ծխէր :

Երաժիշտներն եկան իրենց քողա-
պատ պղնձէ նուագարաններովն, տաս-
նաղեան ջնարներովն, և քաղցրահնչիւն
ու տիսրածայն փողերով : Ի՞սոնց կ'ընկե-
րէին քաղցրածայն տղաքներ, և լուտա-
սի ծաղկանց բոլորներովը պսակած օ-
րիորդներ . ամենքն ալ կարգաւ Ար-
քիամու հանգչած տեղւոյն դիմացը շա-
րուած, թաղելու վայրկենին տիսուր
երգերը կը նուագէին . վասն զի առջի
ժամանակները քրիստոնեայք դեռ հը-
րէական պաշտամունքները պահած էին,
միայն Խորհրդոց բաներուն մէջ անոնց-
մէ տարբերելով :

Տիսրութեան ու ցաւոց ձայները սկը-
սան չորս կողմը լսուիլ . ան ատեն յան-
կարծ մօրը վրայ մէկ պաղ ցնցում մը ե-
կաւ . ու երբոր տիսուր եղանակաց ձայ-
ները տարածուեցան, Այսուա խուովեալ
բիբերը մէյմը իր վրայ դարձուց, վերջը
դանդաղութեամք մը պաղած աչքերը
չորս կողմը պտըտցուց :

Կը շարունակուի :

ԱՅԼԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ

Պղատոնի բարայրը :

Վայլաբանութիւնը տեսակ մը առաս-
պելաբանութիւն է, որուն յատուկ է
զառարկան մտքով առած և պարզ կեր-
պով մը ուրիշ գաղափարի կամ բանի
մը նմանցընել : Վանկ Կուսիդոնի նե-
տերովը, թեւօք և մանկութեամբը,
հինք ուզեցին սիրոյ կիրքը և անոր
բոնութիւնը այլաբանել : Վայլաբանի
այլաբանութեամբք լի էր նախնի Յու-
նաց կրօնքը . հին փիլիսոփայք ալ զա-
նազան գաղափարներ՝ այլաբանութք-
իրենց աշակերտացը կը հաղորդէին, և
մասնաւ որապէս Պղատոն, ինչպէս իր
զարմանալի տրամախօսութեանցը մէջ
կը տեսնուի : Վայ այլաբանութիւննե-
րէն ոմանք իրեն հանձարին ծնունդն
են, ոմանք ալ օտար ազգերէ առնուած :

() տար ազգերէ առնուած այլաբա-
նութիւն մըն է Խարոս պամիիւլացւոյն
կամ հայկազն Վային վրայ աւանդա-
ծը, որուն թարգմանութիւնը ուրիշ
անգամ ընծայեցինք : Հիմայ ալ կ'ու-
զենք Քարայրէ այլաբանութեան թարգ-
մանութիւնը դնել, որ աթենացի ի-
մաստասիրին ամենէն աւելի հանձարա-
ւոր և երեակայութեամբ լի ստեղծա-
բանութիւններէն մէկն է, և Հասարա-
կաղէտութեան է գրոցը մէջ կը գտնուի :

Վազի վեց զրքերուն մէջ Ասկրատ (ո-
րովհետեւ տրամախօսութեան ձեռվլշա-
րագրած է բոլոր գիրքը) Պալաւկոնի
հետ երկար զրուցատրութիւն կ'ընէ ,
թէ ինչպիսի անձինք ընտրելու է, տէ-
րութեան գլուխ դնելու համար : Անքն
Ասկրատ կը համարի թէ ոչ ոք կրնայ
աս պաշտօնս կատարել եթէ ոչ փիլի-
սոփանները և հանձարեղները . որով-
հետեւ անոնք միայն՝ իմաստասիրութք-
հաստատուն միտք և գաղափար ստա-
նալով, որ և իցէ բանէ չեն խուովիր ,
և արդար տեսութեամբ ընտրած բա-

ներնին այլոց կարծեացը չեն զոհեր։ Այսաւասիկ այսպիսի անձինք պէտք են օրէնքներ դնելու համար, որ իրենց առ թուն հսկողութեամբը կրնան հաստատուն պահել սահմանուած կարգելը։ Այսկրատ աս իր կարծիքը հաստատելու համար կը ցուցընէ թէ ինչ հետեւանք կրնան առաջ գալ՝ ի գիտութենէ և 'ի տգիտութենէ, և որչափ է իրենց ունեցած ազգեցութիւնը մարդկանց սըրտին վրայ։ Եւ իր միտքը լաւ մը բացատրելու և դիմացինին ըմբռնել տալու համար հետագայ այլաբանութիւնը կ'ընէ։

“ Կամիցիս գիտել թէ քանի խորի ընդ պայծառութիւն և ընդ գեղ զգաւոյս այսորիկ և ընդ իմանալի լուսոյն կայցէ։ Համարեսջիր եթէ՝ ի վիհ խոր ամբոխ մարդկան՝ ի շղթայս ծանունս կաշկանդեալ կայցեն անշարժք ամենեին՝ զհանդիպակայսն եեթ տեսանելով, և յետկուսէ նոցա հեռագոյն ուրեք՝ ի բարձունս հրատ բորբոքեալ կայցէ որոց նշոյլք՝ ի վիհ անդր ծաւալիցին։ և ընդ հրատն և ընդ վիհ որմ՝ ի միջի կացցէ՝ առ որով մարդիկ երթեւեկիցեն, կէսք լուելեայն և այլք զրուցատրելով ընդ միմեանս, և 'ի ձեռս իւրեանց կերպարանս մարդկան և անամնոց և ազգի ազգի կահս բարձեալ բերիցեն՝ որոց ստուերք՝ ի կողմն վհին հանդէպ կապելոյն նկարիցին։ Եւ՝ ի տեսիլ պատկերացն շարժականաց պատրեալ նոցա, կարծիցեն զստուերան էակս գոյաւորս, և նոցին իսկ զշարժմունսն և զկենդանութիւն և զխօսսն համարեսցին։ Կալցուք արդ զմի՝ ի կապելոց աստի, և առ՝ ի փարատել զպատրանս նորա՝ խզեսցուք զկապանսն, և յարուցեալ զնահայեցուցուք յետս։ Ի տեսիլ նորոց իւրացն ապշեալ, յերկուասցինա ընդ ձըշմարտութիւն նոցա. և շլացեալ յակնախտիղ նշուլից հրոյն, դարձուցէ զաշս՝ ի բաց յանգոյ երեսյթսն՝ յորս յառաջագոյն պշուցեալ կայր։ Անդրէն միւս անգամ մատուցուք զնա՝ ի փորձ. բըռնի՝ ի վեր ձգեսցուք զնա՝ ի վհէն, թէ-

պէտ և ձշիցէ, թէպէտ ընդդէմ կըրի ցի և տաժանաքայլ յառաջ մատիցէ։ Հասեալ՝ ի վերայ երկրի՝ ընկճեսցի անդէն՝ ի պայծառութենէ տուրնթեան, և յաճախ զփորձ առեալ՝ հազիւ ապա նշմարել կարասցէ զստուերս և զմարմինս և զաստեղս գիշերոյ, հայել յարեգակն և խելամուտ լինել զի նա փոփոխէ զյեղանակս և արգասաւորէ զըզգալիքս ամենայն։

Որպիսի ինչ արդեօք թուեսցին նմա այնուհետև գովութիւնքն՝ ի խորափոր անձաւին ընծայեալք, որոց նախ տեսանիցենն և նկատիցեն զստուերսն անցաւորս. զինչ խորհիցի զսնապարծութեանցն և զատելութեանցն և զնախանձայութեանց, զորս զննութիք ստուերաց դրդեն՝ ի խաւարարգել ամբոխ եղկելեացն։ Դութ գորովոյ ստիպեսցէ զնա դիմել յօգնութիւն նոցա, և նշաւակել զսնոտի իմաստութիւնն և զծաղրելի գիտութիւն։ այլ քանազի՝ ի միջօրեայ պայծառութենէն՝ ի խոր խաւարն իսկոյն անցանելով՝ ոչ ինչ՝ ի սկըզբան անդ տեսանել կարէ, յարիցեն նոքա ընդդէմ նորա, և կշտամբեսցեն զխարխափումն նորա, և համարեսցի նա առ նոսա օրինակ ահաւոր՝ ի ցոյց վտանգին՝ որ պահի՝ ի վերնագաւառ անդր երթելոցն։

Այսաւասիկ մերոյս դժնդակ պայմանի ձգրիտ պատկեր. անկեալ դնի ազգ մարդկան՝ ի լայնատարր վհի շղթայակապ, պատաղեալ՝ ի ստուերս ունայնս և պատրողականս։ Աստ բերկրութիք դառնութիւնս ձգեն զհետ, ընչից խաբուսիկ է Ճաճանչ, առաքինութեանց խարխուլ են հիմունք, և նիւթականց խացս իսկ պատրիչէ գոյութիւն։ Պարտէ մեզ ելանել՝ ի խաւարէ աստի, խորտակել զշղթայս, ամբառնալ անխոնջ ձգամբք՝ ի զեր աշխարհն իմանալի, մօտել տակաւ՝ ի գերաբուն իմացութիւնն, և նկատել զաստուածային էութիւն նորա անխուով՝ ի զգայութեանց և 'ի կրից։ Յայնժամ լիցի մեզ տեսանել զի յաթոռոյ նորա իջանեն՝ ի բարոյական աշխարհն արդարութիւն և

զիտութիւն և Ճշմարտութիւն, և 'ի բնականն՝ լոյս արեգական և արդասիք երկրի և գոյութիւն ամենայն էից : Ա՛խոք որ 'ի բարձրութիւնս յայս գամ մի ժամանեալ, զփորձ առնուցու զյուզ մանցն և զխանդից և զմայլմանց՝ զորս տեսիլ գերաբուն բարւոյն ներգործէ 'ի նմա, ոչ ևս խոնարհեսցի յանձն առնուլ զՃգունս մեր և զպատիւս . և կամ թէ խոնարհեսցի ևս առ մեզ, հարկ լիցի նմա մինչև սովորեալ 'ի խաւար մեր՝ պատմել զարդարութիւն որոց զստուերս և թէ նորա Ճանաչեն . և նորալուր բանք նորա այնպէս անհեթեթք թուեսցին և վնասակարք, մինչև ծաղը առնել զնա ամենեցուն իբրև զյիմար ոք, կամ որպէս զյանդուգն պատուհասել :

Ակայն այսպիսիս պարտ է գոլ իմաստնոցն մերոց՝ ողք 'ի գլուխ հասարակապետութեանն կացցեն, և այսպիսիս պարտ է բանականին կրթել զնոսա մակացութեան : (Օ ամս հինգ պարապեալ նոցա յուսումն նորին, խոկասցեն յէութիւն Ճշմարտութեան և արդարութեան և պատշաճից : Ա՛ի զտարտամել զանստոյգ զայժմու որ առ մեզս ծանօթութիւն շատ համարեսցին, այլ զբուն զսկիզբն նոցա հետազօտեսցեն . մի ընթերցմամբ պատուիրանաց մարդկան ուսցին զպարտս իւրեանց, այլ 'ի հրահանգաց՝ զոց անդստին յանսկիզբն էին ընդունին . և իբր անընդմէջ ընդ նմա խօսակցութեամբ ընկալցին զանսիսալ գիտութիւն հասու լինելոյ Ճշմարտութեան, զարիութիւն անզրդուելի 'ի կորովել զարդարութիւն, և զգեղեցիկ յամառութիւնն առնելոյ զբարի՝ որում ոչ ինչ կարէ յաղթել, և որ ամենայնի յաղթէ 'ի սպառ :

Այլ մինչ նոքա բոլորովին ընդ գերաբուն բարւոյն միացեալ, և զՃմարիտ կեանսն կելով, զերեելիքս ամենայն 'ի մոռացօնս դարձուսցեն, հասարակապետութիւնն որ իշխէ առաքինութեանց նոցա՝ կոչեսցէ զկէսս 'ի նոցանէ 'ի գործ պատերազմի, զայլս 'ի պատշաճս իւրաքանչիւր հասակին : Դարձեալ վերստին փորձեսցէ զնոսա մինչև

հասցեն 'ի յիսուն ամ տիոցն . և ապա վերառեալք ակամայ 'ի բարձրագոյն աւագութիւն, ևս քան զես մերձեսցին ըղձիք յէն գերաբուն, և 'ի նմանէ ուղղեսցին : Այնուհետեւ իմաստասիրութեամբ ընդ երկինս կցորդեալ, և աւագութեամբն ընդ երկիր, լուսաւորեսցեն զքաղաքացիս իւրեանց, և բարեբաստս զնոսա յարդարեսցեն . և յետ մահուն իւրեանց կեցցեն 'ի յաջորդս հրահանգեալս բանիք և գործովք նոցա, և աշխարհն չնորհալարտ կանգնեսցէ նոցա շիրիմն, և կարդասցէ զնոսա շահապետս իւր :

Ապա ուրեմն իմաստասերքն, զորս կացուսցուք իշխանս 'ի վերայ հասարակապետութեանս մերոյ, մի իցեն որպէս զՃամարտակողսն անգործս և իբրեւ զիմաստակսն արհամարհս յաչս ժողովրդեան՝ անկարողք առաջնորդելնմա : Այլ իցեն անձինք արիասիրութք, մեծախոհիք, պարապեալք յօգուտ կեթ աշխարհին, քաջահմուտք ամենայն մասանց առաջնորդութեան երկար վարժիքն և վեհ և վսեմ տեսականաւն նորին գիտութեամբ, և առաքինութեամբքն իւրեանց և մակացութք՝ պատկերք և թարգմանք դիցն 'ի վերայ երկրի : Այս վասն զի հասարակապետութեանս մերոյ անձուկ լիցին սահմանք, կարասցեն նոքա 'ի կշիռ ականունել զամենայն կողմանս նորա : Աստ իշխանութեան նոցա մեծարեալ յամենեցունց, պատսպարան իւր կալցի 'ի կարեւոր ժամանակի զգունդ անպարտելի և խաղաղասէր զօրականին, որ ոչ այլ ինչ իւր պարձանս խնդրեսցէ՝ բայց միայն պահ ունել օրինաց և հայրենեաց : Ասողովուրդն կեցցէ երանաւէտ 'ի միջասահման այլ յանկապուտ բախտի . զօրականն զերծ յառտնին հոգոց, և փառաւորեալ 'ի մարդկանէ արութեամբքն իւրովք . և աւագանին 'ի բերկրանս բարերարութեան, և ունելոյ այնմ վկայ զգերաբուն էն , :

Ահաւասիկ ասիկայ է Վարայրին այլաբանութիւնը, և Առկրատայ տուած

զարմանալի մեկնութիւնը : Պաշտկոն անով աղէկ ըմբռնեց , թէ որչափ մեծ ազգեցութիւն ունի գիտութիւնը կամ տգիտութիւնը մարդկութեան վրայ . յայտնապէս տեսաւ դարձեալ թէ ձըշ մարիտ իմաստութիւն ստացողներն են միայն արժանի տէրութիւն առաջնորդ ըլլալու : Այսկայն Պղատոն Ոկրատայ բերնովը զարմանալի հանձարով մը՝ նոյն իսկ այս իմաստութիւնը ստանալու համար՝ դժուարին արգելք մը մէջ կը բերէ : Հատ մարդիկ , կ'ըսէ , որ գերագոյն ճշմարտութիւնս ճանչնալու բաղդը ունեցան , խիստ քիչ անգամ փոյթ կ'ընեն երկրաւոր թշուառ կենաց վրայ անդրադարձութիւնելու , և ծանր գործոց և աշխատութեանց ձեռք զարնելէն ետ կը քաշուին : Ի՞ս մարդիկը , կ'ըսէ Պղատոն , կը կարծեն թէ Արանելեաց կղզիներուն մէջ կ'ապրին , բայց հանդերձ այնու հարկ չէ որ գործողութիւններն ալ ըստ բախտին վառուին : Եթէ տէրութեանց կառավարութիւնը ընելու յարմար չեն այն մարդիկը որ դաստիարակութիւն չեն ունեցած , և կարեւոր ճշմարտութիւնքը ճանչնալու անփոյթ , հաւասարապէս անյարմար են նաև անոնք որ բոլոր կեանքերնին ուսման զբաղելով կ'անցընեն : Այսկայն ընտիր անձանց ձեռքը յանձնելու է պետութեանց տեսչութիւնը : Ի՞սայց որո՞նք են արդեօք փնտուած այս ընտիր անձինքը . — Ի՞նոնք որ քիչ ատենի մը մէջ իրենք զիրենք բարձրացընելէն և գիտութեան բարիքը ձեռք ձգելէն ետքը , նորէն կը դառնան աշխարհքիս թշուառութեանցը կարեկից ըլլալու . անոնց աշխատութեանցը մասնակից են , և կերպով մը կը մօտենան անոնց գերութեան շղթանին քակելու , աչքերնին բանալ և կամաց կամաց արդարութեան և ճշմարտութեան փառաւոր ճամբաները առաջնորդելու :

տևական

ՃԱՐՏԱՐՈՒԹԻՒՆ

Թափչորին¹ :

Ճարափչութիւնն արուեստ է , որով բամբակի , կանեփոյ , քթանի , բրդոյ և մետաքսի վրայէն գունաւորիչ նիւթը կամ աղտեղութիւն սեպուած գոյնը թափել կու տանք զանոնք Ճերմկցընելու և յետոյ անոնց ուզած գոյներնիս տալու համար : Իուրդն ու մետաքսը աւելի սերտ միացած են գունաւորիչ նիւթոց հետ , անոր համար զանոնք գունաթափելը աւելի դժուար է : Ի՞ս հինգ նիւթոց Ճերմկցընելու եղանակը իրարմէ տարբեր ըլլալէն զատ , զամեն մէկը Ճերմկցընելու եղանակն ալ կը կախուի ետքի ընելու գործողութենէն . ուստի այս հատուածիս մէջ ամեն մէկուն վրայ առանձինն խօսինք : Ի՞ո՞նի ատենները բակէ լաթերը , կանեփէ ու քթանէ կրտաւները Ճերմկցընելու համար հասարակ ջրով կը թրջէին զանոնք ու արեւու կը փռէին . չորնալէն ետքը նորէն կը թրջէին ու նորէն արեւու մէջ կը չորցընէին այնչափ անգամ ինչուան որ բոլորովին Ճերմկի . բայց ետքի ատենները փոխանակ հասարակ ջրով թրջելու՝ սկըսան մոխրաջրով թրջել այլ և այլ անգամու արեւու մէջ չորցընել : Ի՞ս կերպով իրաւ լաթերը ու կտաւները կը Ճերմկին , բայց շատ ժամանակ կը կորսուի . գործողութիւնը փութով կը կատարի թէ որ թրջելու ջրին մէջ քիչ մը քլոր կամ կիրի քլորաւոր խառնուի : Վալորը իրաւ շուտ մը կը գունաթափէ , բայց մեծ զգուշութիւն ընելու է որ քլորաջուրը սաստիկ չըլլայ , ապա թէ ոչ լաթերը կ'այրէ : — Կակ բուրդին ու մետաքսին գունաւորիչ նիւթը իւղային կամ խժային ըլլալով՝ զիրենք գունա-